

תנאי הקבלה לשיבת המקובלים בית אל

"הבא להתקדש בקדושת התורה הפנימית צריך לקבל עליו עול ראשון של חברות ובעזרת ד' כשיתעלה במדרגות בהיכל הקודש, יבואו השלבים הנוספים. ברור שתנאי החברות אינם נתנים לקניין בתכילתם, אלא דורשים עמל ויגיעה, שקידה ועבודה רבה. וכמאמר ר' מאיר (ברכות י"ז): "גמור בכל לבבך ובכל נפשך לדעת את דרכי ולשקוד על דברי תורת" דהיינו שעצם ההחלטה לקבלת העול, מטרת ומזככת אפילו אם טרם זוכה לקניין בפועל ממש, והבא להיטהר מסייעין אותו"

ואלה הם בס"ד ט"ז המעלות הראשונות:

א. טהרת הגוף

להקפיד על טבילה בכל עת הצורך וכן על ניקיון בגדים מכל לכלוך ואין צריך לומר על ניקיון מוחלט של הגוף בכל חלקיו שהוא משכן לנשמה הקדושה.

ב. שלום בית

לכבד את האשה למעלה מיכולתו וידאג לצרכיה ככל האפשר. להתרחק מהקפדה עליה ועיניו בראשו להבדיל בין טפל לעיקר והבחין הבחנה דקה לעשות רצונה בכדי ששם ד' ישכן בבית ותחול עליו הקדושה.

ג. אהבת ישראל

לאהוב כל אדם מישראל ויהיה בכל מצב שיהיה, באשר שורש ישראל הוא אחדות מוחלטת כאיש אחד בלב אחד, וללמד עליו זכות בכל היכולת. (וכמובן שאהבה זו לא תגרע במאומה מחובת התוכחה וההשתדלות להשפיע לחזור למוטב). ובכלל יתנהג ברחמים ובאהבה עם כל בריה.

ד. קדושת העיניים

זה השער להוי"ה להשתדל בכל הכוח לשמור על העניין הזה ולהתרחק בתכלית הרחוק מלהסתכל בנשים (מבלי להתנהג בצורה תמהונית) וימנע מכל שכן מלהרהר בהן חס ושלום. ובעקבתא דמשיחא זה של זמננו, צריך להרבות בתפילה ובתחנונים לסייעתא דשמיא להימלט מזאת, ומן השמים ירחמו בלי ספק.

ה. דקדוקי מצוות

להיזהר מאד בכל דקדוקי המצוות ואל יזלזל בשום פרט, ישתדל מאוד לקיים המצוות בחשק גדול. בהתעוררות הרגש ובשמחה גדולה עד אשר ישיג תענוג מעצם קיום המצוות.

ו. שמירה מכעס לשמר עצמו מכל כעס ואם ח"ו נכשל בכך יזדרז לטבול במקווה בכוונה הרצויה אך מבלי שיהיה בבחינת אחטא ואשוב ח"ו.

ז. צמצום אכילה

למעט בריבוי אכילה ולהישמר מבלענו (כמאמר הזוהר הקדוש). והראשית כל, להימנע מאכילת בשר ושתיית יין, או כל משקה משכר, פרט לסעודות מצווה וגם זאת במידה הולמת.

ח. מיעוט שינה

להתאמץ בהתאמצות גדולה, בשקידה ובעקביות, למעט מהשינה בהדרגה ולהשכים קום. תחילה ירגיל את עצמו פעם בשבוע ואח"כ פעמיים וכן הלאה, הולך ואור, עד שיגיע לקום לפני נקודה חצות והכל בשום שכל ובתבונה.

ט. סדר עבודה

בנוסף לסדר הקבוע להשתדל יותר בימי ראשון ושישי בשבוע בהתבוננות אלוקית ובמחשבה. בימי שני וחמישי בעיסוק בתורה, ובימי שלישי ורביעי, במעשים טובים בגופו ממש. (חלוקה מעניית וחדשנית).

י. שמירת הלשון

להיות דובר אמת הן הן ולא לאו, ולמעט מכל דיבור מיותר ואין צריך לומר לשמר עצמו מכל לשון הרע או התכבדות בקלון חברו וכו', ח"ו.

יא. שמחה

יתרחק מאוד ממידת העצבות כי היא מגונה מאד ויהיה תמיד שרוי בשמחה פנימית וחיצונית, ויכיר כי הכל בא בהשגחה עליונה ויסלק כל דאגה מלבו והיה הוי"ה מבטחו.

יב. יגיע כפיים

להשתדל בכל היכולת להתפרנס ממשלוח יד ואם ח"ו השעה דוחקת, לפחות חלק מהקיום יבוא מיגיע כפיים, בבחינת "גדול הנהנה מגיע כפיו". והחלק שיבוא מן הציבור יהיה בצמצום ההכרחי. לבחון כל פרוטה שתבוא ביושר ובצדק מוחלט, ולהיות וותרן כלפי הזולת.

יג. סדר לימוד

להשתדל עד כמה שאפשר, ללמוד ביום מעוטף בטלית ומוכתר בתפילין. ובטרם יכנס בהיכל הקודש, יעסוק בלימוד ע"פ סדר המדרגות: מקרא, משנה, גמרא, והלכות ולאחר מכן ח"ן.

יד. דבקות חברים

להשתדל לאהוב כל חבר כגופו ממש ולדאוג לו בגשמיות וברוחניות בכל הכוח ובכל היכולת ולמעלה מזה, לא יקפיד עליו בשום פנים ואופן ולשמוח בו תמיד.

טו. הצנע לכת

להצניע את דבר הלימוד הקדוש. ולא רק שלא לדבר מזה בכלל בפני שום אדם זר, אלא גם יעלים במידת האפשר את דבר השתייכותו ל"חבריא קדישתא". יבחן את עצמו תמיד – בלי הונאה עצמית – ולהכיר במיעוט ערכו.

טז. התחייבות לשרת את המדינה וצה"ל